

symonis **Marci-xiiij.** Et si oportuerit me mori tecum non te negabo **iiij.** **Re-ij.** viuit dominus et viuit anima tua quia non derelinquam te **Petrus** autem adhuc inexptus vires suas dixit tamen id ad quod ex officio pastorum postea tenebat per di. p. **Jo-iiij.** Sicut animam suam pro nobis posuit ita et nos debemus animam pro fratribus ponere (Respondit ei ihesus) **Hanc** inexptentiam potius quam temeritatem symonis refrenans et sibi suam debilitatem ostendens (animam tuam) hoc est vitam (pro me ponas) ac si dicat **Confideam tempus quia presumis ultra vires tuas (Amé amé dico tibi)** **Duplicem** adhibet confirmationem ut fortis animo suo imprimat (Non cantabit gallus) hoc est gallicanum unum non proficiet gallus (donec me ter neges) **Marci-xiiij.** Antequam gallus bis vocem dederit ter me abneges. **Luce-xxij.** Symon ecce sathanas expetuit vos ut cribraret sicut triticum. ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua. sed tu alii. confirmas fratres tuos. christi ei orationem impetrauit quod negando non totus abscederet. sed rediens robur spiritus acciperet et sic alios confirmaret. **Hoc** est ergo quod dicit de caritatis institutione. **Et** hoc de capi. xiiij. **Ca. xiiij.**

Et ait discipulis suis. Non turbet cor vestrum neque quicquam. **Hic** incipit informatio discipulorum ad sanctitatem

per sermonem **Diuiditur** autem in duas partes **In** quarum prima sermo proponitur exhortationis ad fidem et sanctitatem **In** secunda autem suffragium orationis ponit ad sanctitatis confirmationem ibi: **Hec** locutus est ihesus et subleuatis oculis etc. **Diuidit** autem prima pars in tres partes **In** quarum prima instruit ad perfectam fidem **In** secunda ad caritatis perfectionem ibi: **Ego** sum vitis vera: ubi incipit cap. xv. **In** tertia autem quia desolati erant per tristitiam passionis instruit eos de spe future solacionis tunc per pacilitatem mittendum tunc per seipsum in proprio christu reditur quod incipit ibi: sed ab inicio non dixi: aliquantulum per. **xvi.** **cap.** **principium** **Prima** hanc partem diuidit in duas **In** quarum prima confortat ad fidem quod de recessu suo turbati non vacillent in fide **In** secunda autem ut magis soleretur ostendit qualiter per fidem operante per dilectionem procedentem possent sequi ipsum ibi: **Si** diligitis me mandata mea seruate etc. **Adhuc** autem pro parte diuidit in tria **In** quarum primo exhortat ne fides vacillet ex recessu christi per mortem quia in recessu eventualitas per pacem ad beatitudinem seculo ostendit quod ipse est ad locum patrum via per mortem. tunc ostendit perfectam fidem per tatem. **secunda** incipit ibi: **Et** quod ego vado vos scitis. etc. **tertia** vado ibi: **Amé amé dico** vobis qui credit in me **Adhuc** autem pro parte iterum hanc habet quatuor paragraphos **In** quarum primo confortationem ponit ne fides vacillet.

In secūdo dat ratiōem ex utilita
te sue p̄cessiōis in mansiōe bti
tudinis In terco infallibilitate;
ōndit sui sermōis In q̄rto autē
utilitatē allegat cōsolatorie sue
reuerfiois. secūdu est ibi: In do
mo pr̄is me: terciū ibi: si quo mi
nus: q̄rtū ibi: et si abiero q̄c. In
p̄mo hōz dicit duo: cōfortatiōe
et id qd̄ accipitur in cōfortatiōe:
dicit ego: Et ait discipul̄ suis:
quos ut semē futuē eccl̄e p̄cipue
cōfortari oportebat qz aliter tota
eccl̄a fuisset desolata **Ysa. p̄.** Nisi
to. ex. re. n. semen sicut Sodoma
fuisset? et quasi gomorre filies
eēm? **Nō turbet cor v̄m neqz
formidet:** duo sūt in corde scz in
tellect? et affect? p̄pter intellēti
dicit nō turbet. p̄pter affectuz di
cit neqz formidet. Turbat̄ em̄ id
qd̄ obtenebrat ut nō possit vide
re quid agat et hoc est quando
dubietas lumē intellēct? agētis
obnubilat ut nō possit i eo lumē
clarū veritatis videre **Luc. xxiiij.**
Quid turbati estis et cogitaciōes
ascēdunt in corda v̄ra. **Hec autē**
turbaciō serenitatis cordis eoruz
causabatur ex recordaciōe subtra
ctōis dulcissime presēcie xpi cor
pal̄ **Job. xxiiij.** A facie ei? turba
tus sū et cōsiderās eū timore solli
tor. **Magna em̄ fuit causa turba
ciōis qm̄ videbāt qd̄ a tā impijs
tam pius et iustus dñs occubere
debit. p̄bi. xxv.** **Fos turbat?**

pede et vena corrupta iust? cadēs
corā impio. **Neqz formidet:** For
mido ē affect? trepidaciō q̄ indu
cit virū trepidaciōez et tremorez
Ysaie. xxi. Corui cū audirez tur
bat? sum cū videre emarcuit cor
meū tenebre obstupescerūt me
hec em̄ om̄ia faciūt in hōie formido
p̄s. **Timor et tremor venerūt sup
me et cōtererūt me tenebre.** Sic ez
go turbati et formidātes a terro
re recessus dñi ab eis: ecōtra dicit
dñs. **Nō turbet cor v̄m q̄ntum
ad intellēctū ne tenebrez ad vide
dani fidei veritatē neqz formidet
q̄ntū ad dimittendū fidei cōstancā
az p̄bi. xiiij.** **Nō tristabit iustū
quicqd̄ ei acciderit p̄bi. xxviiij.**
**Iustus q̄si leo cōfides absqz terro
re erit.** Dicit autē **Nō turbet cor:**
qz corde cōstante totū corpus cō
stans erit hoc ē em̄ p̄ncipiū vite
et mot? et sensus et oim̄ alioruz et
ideo in illo ē totū p̄. iij. **Oim̄ cu
stodia custodi cor tuuz. q̄a ab. i.
vi p̄cedit.** **Cōtra duplicē autē mor
bū cordis. vnā p̄ponit medicinā
dicens (creditis in deū q̄c) Duo
em̄ dicit quoz vnū cōsequens est
ex alio p̄mū ē qd̄ dicit **Creditis
in deū p̄ assensū fidei quē in deūz
vos cōfortatē habetis.** **Cōsequēs
est ut in me credatis. qz ego sūz
deus et hoc ē (et in me credite)** Et
ideo ē sicut dico vob̄. q̄a utilitas
magna ē vob̄ et om̄ib? fidelib? ex
trāitu meo pueniet **Fides em̄ in****

pātrē ōmipōtētem cōformat. **F**ides in me oēm veritatē ōnia p̄missa verificat et ideo turbacōez pellite et ad veritatē meā cor serenate. credētes at̄ in deum p̄rez ōi potētē formidīnē p̄cite et in potētēciā virtutis eius corde forti state **Epl̄. vi.** Confortamini in dño et in potētēciā virtutis. **I**n domo patris mei māfiones multe sūt (tāgit hic racōez cōfortacōis ex utilitate sui trāsitus qz q̄uis ab eterno in domo p̄ris receptacula beatorū sūt distincta et p̄ predestiacōem. tamen vt beati intrent in eam sine impedimēto remoueri oportet impedimenta et offendi cula p̄ xpi sanguinem **C**herubim et flāmeum gladiū atq; versatilem collocavit dñs ad custodiendā viam ligni vite que p̄ sanguinē oportet remoueri et hoc est qd̄ dicit **B**ene dico qz cor nō fornicet qz in domo patris mei que receptaculum est cōmune ōmīuz beatorū. **p̄s.** Dñe dilexi decorē domus tue et c. **Sarueb. iij.** O isrl̄ qm̄ magna est domus dei et locus habitacōis eius. **p̄s.** Bti qui habitant in domo tua dñe in seculū seculū. **M**anfiones multe sūt: qz s̄m̄ differēcias meritorū sūt ec̄ distinctōes p̄miorū et ille sūt māfiones in quib; requiescūt beati fideles ita qz non cadit in eis turbacio mundi. **p̄s.** Proteges eos in tabernaculo tuo a cōtradictōe

linguarū **I**te mansiones sūt ex cubie fidelū. sūt absconditōes diuinorū secretorū. sūt pulchritudines dñorū luminū. sūt ordines āgelorū deo assistentiū. sūt p̄dictōnes victorū. sūt p̄mptuaria ōiū voluptatū **D**e excubijs dicit in **psal.** Vox exultacōis et salutis in tabernaculis iustorū **D**e absconditōib; similiter in **psal.** Abscondes eos in abscondito faciei tue a cōtradictōne linguarū. **D**e pulchritudinib; dicit **Nū. xxiiij.** q̄ pulchri tabernacula tua iacob et tentoria tua isrl̄. **D**e ordinib; āgelorū dicitur **Deut. xxxij.** scdm̄ aliā trāslocōem. statuit terminos populorū iuxta numerū angelorū dei **D**e p̄tectōib; securissimis victorū de mundo triūphancūz. in **psal.** Quid dilecta tabernacula tua dñe virtutū cōcupi. et deficiant mea in atria dñi. cor meum et carne. ex. et c. **D**e p̄mptuarijs itez i **p̄s.** P̄mptuaria eorū plena eructantia ex hoc in illud **I**te inebriantur ab vbertate domus tue et c. ibi est finis abrahe in requie beatorū pauperū vt paupertatis obliuiscantur **Luc. xvi.** Factū ē aut̄ vt moreretur mendicis et portaretur ab angelis in finū abrahe ibi exultant sancti in gloria letantur in cubilib; suis. ibi ei cōstituit de; lucidissimas māfiones in quib; requiescūt sanctorū anime sicut dicit in visioib; **esdre. iij.**

ergo deor mansionū vos confortz
qz viam ad illuz sāguine meo p
pabo. (Si quo min?) Altera ra
tio est sumpta a sermōis sui veri
tate in quē credunt qz in deū cre
dunt. vñ dicit. si quo min? hoc ē
si aliquo min? essz q̄ dixi. vñ trā
quā legit **Cris. habz** Si autem
non: hoc ē si nō essz sicut dixi vob
tunc p certo (dixissem vobis) si
cut amās **Nollē** em̄ q̄ vitā illā
pderetis nisi p dendo istā meliore
inueniretis p. **Cor. xv.** Si tātū
in hac vita sperātes finis in cri
sto miserabiles sum? om̄ibus
hominib? - nūc autē multo plus
est in re q̄ ego dixeri vobis. **iiij.**
Re. x. Probavi q̄ media ps mi
chi nūciata non fuerit maior ē sa
piēcia q̄ opa tua q̄ rumor quem
audiui in terra mea. **Dico** ergo: si
quo min? esset dixissem vobis: si
delibus fidelit̄ annūciassē (qz
vado) p mortem (pare vobis lo
cū) tam pulchz q̄ delectabilē. q̄
uis em̄ mansiōes iā sint in domo
q̄tum ad p̄destinacōez eternam
tamē q̄ a me q̄ a vobis oportz eas
pare **A** me quidē p opus redēp
cōnis quo remouētur obstacū
q̄ a vobis p merita quib? merea
mini b̄titudis p̄mia. sic ego: va
do: vtiliter: vobis p̄e locū. **Ma
ie. xlix.** Angust? est michi locus
fac spaciū vt habitē. qz p̄tū
locū facit angustū ad intrādum
q̄ hoc nō potuit fieri nisi p xpm.

iiij. Re. vi. Ecce locus in quo ha
bitam? coram te angustus ē nob
eam? vsqz ad iordanē q̄ tollent
singuli materias singulas q̄ edi
ficem? nobis locū ad habitādū
q̄ in hoc signat̄ p̄paracō qua sin
guli sibi p̄parant mansiōes p bo
norū meritoz opacōem. sic ergo
nō turbemini neqz formidetis i
dictis meis qz vera sūt q̄ si min?
essz q̄ q̄ p mortem vobis etnas
prepo māsiōes ego fidelit̄ dixis
sem vobis (Et si abiero) Ecce q̄
to inducit sermōez cōsolatorū
ex sui ad mansiōē comitatu q̄ i
mansiōē b̄titudinis societate et
ido dicit tria: p̄cessionē sui ad lo
cū p̄paracōem. aduentum siue redi
tū ad nostri assumptōez q̄ sui no
biscū in b̄titudine p̄petuam soc
etate. dicit ergo: q̄ si abiero a v
bis: p p̄nciam corpalem p mor
tē **Heb. ix.** Nō in manufcā scā
introuit ihs s̄ in ipsū celum vt
appareat nūc vultui dei p nobis
Heb. vi. Ad interiora velamis
p̄cursor introuit ihs pontifex fa
ctus in eternū si ergo sic abiero
(q̄ p̄parauero vob locū) p impe
dimētōz q̄ obstaculoz remocō
nem q̄ p̄cū solucōem sicut dixi?
sic enim supna iherlm edificatur
vt ciuitas p mansiōes beatorū.
p̄s. **Iherlm** q̄ edificat̄ vt ciuitas
q̄c. **Illuc** em̄ ascenderunt tribus
tribus dñi. qz tribus di habitāt
in mansiōibus dei. p̄pter h̄ petr?

Vides in lumine trāfiguraōnis
istas beatorū mansiones et omnib
delectamentis mundi exitus in
ipsis pmanere desiderabat Ma
thxi. xvij. Luc. ix. dicens Bonuz
est nos hic esse si vis faciamus
hic tria tabernacula tibi vnum
moyā vnu et helpe vnum Si er
go talem locum vobis ppauero
p mortis precū (iterū veniam)
tempore resurrectiōis et tempore
mortis singulorū vestrū et tempore
extreme discussiōis **Abba. ij.**
Si morā fecerit expecta eū quia
venies veniet et non tardabit (et
accipiam vos ad me ipsuz) ita q
ego ipse educam vos de mundo.
Et hoc signatum est **Gen. xxiiij.**
vbi dicit q ysaac introduxit re
becca in tabernaculuz sare et acce
pit eam vxorē et intētū dilexit eā
vt dolorem qui ex morte matris
acciderat temperaret. ysaac ei cri
stus. rebecca ecclā pmitua. tab
naculuz domū eterna. sara quoqz
synagoga pmo erat ad habitā
dū exhibita et postea ecclāe data
q vxor in vno spiritu cūcta a di
filio accipit et p synagoga dili
git Ecclā istud signatū ē **Gen. xl
ij.** vbi dixit ioseph de frībuz su
is Introduce viros domū et istru
e uiuū iā meū comesturi sūt me
ridie Et **Exodi. xv.** Introduce
eos et plantabis in mōte heredi
tatis tue firmissimo habitaculo
tuo qd operatus es dñe. sic ergo

accipia vos ad me ipsū (vt vbi
ego sū) in lumine btitudinis (et
vos sitis) Ecce ppetua xpi soāe
tas **Apo. c. xxi.** Ecce tabernaculuz
dei cū hominibz et habitabo cū eis
et ipsi populz eius erūt et ipse deus
cū eis erit eoz deus **Eze. vlt.** No
men citatis ex die illa et deinceps
dñs ibide Tūc fiet id qd dicit **Act.
xvij.** In ipō viuim? mo. et sum?
Jo. xij. Vbi ego sū illic et mister
me? erit (Et q ego vado vos sci
tis) hic oñdit confortatiōez et cōso
lacōem discipulorū p vie ad bea
titudinē certitudinē. q ipse est
via eoz ad btitudinis māsiōes
Diuidit autē hec ps in duas qz
pma certam pponit eē viā In se
cūda de via obiectā sibi remou
dubitatiōez. dicit ergo: Quo ego
vado vos scitis: qz qdā vie certi
tudo ē p certū terminū iō illā pre
mitat dices: q ego vado vos sci
tis: p vtutes oim opoz et passio
nes et intēcōnū ad preim vt obie
ctū et causā btitudinis in māsiōni
bz singulorū **Jo. xvi.** vado ad eū
q misit me et nemo ex vobz intro
gat me q vadis Ita enī ē clar?
cessus me? q nemo interrogās
dubitabit scientibz cūctis absqz
dubitatiōe qz ad patrem et ad lo
cum btitudinis vado **Jo. iij.** Ne
mo ascēdit in celū nisi q descēdit
de celo filius hominis qui est in
celo Et hoc figtur **Act. p.** vbi di
atur. vidētibz illis eluatus ē.

quod enim omnibus patuit cunctis vi-
dentibus est impletum (et viam sci-
tis) quod ego sum ostium et via sicut
Iohannes dixit. Non est alia via ad
beatitudinem nisi ego in sacramentis
que perfecta et verbis que docui et ex
emplis que prebui et miraculis quibus
omnia confirmavi. Iohannes dixit. Per me
si quis introierit saluabitur et ingredietur
et egredietur et pascua inueniet.
Prouerbia. Semita iusti
quasi lux splendens et crescens usque
in perfectum diem. Ista. Semita
iusti recta est callis iusti ad am-
bulandum. Et ibidem. In semita iu-
dicioz tuoz sustinuum te. sic ergo
via scitis (dicit ei thomas) sed
incipit secundum in quo remouet
dubitaciones sibi de certitudine vie
obiectas. sunt autem due quarum
vna oritur ex alia. vna quidem
thome et alia philippi. Illa que est
thome est duplex secundum duplicem vie
certitudinem a christo descriptam. De-
scribit enim viam per certitudinem
termini quoniam dixit quo vadis vos sci-
tis. descripsit terminum vie per tra-
situm quoniam dixit: via scitis. Et hijs
duobus thomas duplicem opponit
dubitacionem et habet duas partes.
primo proponitur dubitacio et secun-
do ad dubitacionis proposita christi illu-
minacio. dicit ergo: dicit ei thomas:
cui competat hoc est quod didimus siue
dubi dicebat. quod etiam postquam cri-
stus se viam per passionis sacramen-
ti pateat et beatitudinem resurrecti

omni attingeat adhuc dubitabat
Iohannes. Nisi videro in manibus
eius fixam clauorum et mittam ma-
num meam in latus eius non credam.
Hec tamen dubitacio dispensato-
ria fuit. quod nobis profuit ad maio-
rem vie distinctionem (domine) que
dominum profiteatur eide se debere obe-
dire credit. Ps. Domine dominus noster
quod admirabile est nomen tuum in uni-
uersa terra (nescimus quo vadis)
directe negat quod christus vix esse dixe-
rat. Sed dicendum quod vterque vix
dixerat. christus ei dixerat quod se que via
enouerant. thomas autem negat. quod
licet christum nouerit tamen de christo se-
mencoe vie dubitabat et quoniam si-
cut quod noscitur clauus non oportet
quod noscat eum sub forma venien-
tis. sic ergo dicit: nescimus quo
vadis: quod licet sciamus quod ad pa-
tris beatitudinem vadis non tamen sci-
mus preteritum sed ratione termini siue
finis vie tue et ideo: nescimus quo
vadis. Prouerbia. Tra sunt
difficilia michi et quartus penitus
ignoro. via aquile in celo. viam
colubri supra petram. via nauis in
medio maris. via viri in adole-
scencia. via enim aquile in celo est
via filij dei secundum deitatem in celesti-
bus nobis preparandis. via colu-
bri supra petram est via christi secundum quod
est dei sapientia supra solidum verita-
tis doctrine dominorum secretorum. via
nauis in medio maris est via hu-
manitatis christi in amaritudine

mundi nos ad ficū et solidū et
mitatis portās. **V**ia viri pfecti in
gracia et sapia in adolescencia est
via cristi carnez assumptis ex ado
lescentula virgie **E**t de hīs vijs
queritur a sanctis. ps. **V**estigia
tua nō cognoscent (**E**t quō pos
sumus viā scire?) qz via scit et q
ritur p terminū et finē ad quē du
cit **J**ob. iij. **N**escitis vñ veniat
aut quo vadat **J**ob. xxvii. **H**e
mitā ignorauit auis nec intuit?
est oculos vulturis **A**uis ei xps
est cui? semita carnalib? ignora
ta est **V**ultur etiā xps est qz vul
tur a volendo dicit eo qz esca capi
piscat et longe papit et hui? ocu
los quib? vias suas dirigit car
nales nō intuentur **B**aruch. iij.
Via discipline ignorauerūt neqz
intlexerūt semitas ei? **E**t ibidē
viā sapie nesciuerūt nec amēorati
sūt semitas ei? (**D**icit ei ihs) **E**c
ce illūinatio dubitacōis. dicit at
tria. vie certificaōez. certificaō
nis p bacōez et ctam terminū vie
demonstracōez **D**icit ergo (ego sū
via veritas et vita) **I**n via tria sūt
p q cognoscit et determinat scz tñ
fitus qui debz eē tritus et reditu
to qua sine errore deuiandi itine
rantes deducit et termin? quē at
tingit et illa est bonavia. **E**t quo
ad ista tria dicit xpus tria de se.
Ego sum via: qua p me vt tritū
exemplum virtutum transitur:
Ego sum veritas: i doctrina in q

nunq̄ deuiatur: **E**go sum vita: q̄
ad veritatem in qua quicūqz per
me venit in sempiternum viuet
et hoc intendit s̄m litterā. **D**e pri
mo dicit **Rō. v.** **P**er ipsum acces
sum habemus ad patrē **M**atth.
vij. **A**rta est via que duat ad vi
tam et pauci sunt qui inueniunt
eam **B**aruch. iij. **S**i in via dei
ambulasses habitasses vtqz in
pace sup terram **P**rouerb. x. via
vite custodienti disciplinam **D**e
veritate autē dicitur i psal. **Q**ue
procedunt de labijs meis non fa
ciam irrita. ij. **C**orinth. p. **N**on
est in illo est et non s̄ est in illo ē
quotquot em̄ pmissiones dei sūt
in illo est ideo et p ipsum amen
deo ad gloriam nostram **A**men
autē idem est qz veritas **A**po. iij.
Hec dicit amen testis fidelis et
verus qui est principiū omnis
creature dei. **D**e vita autem dicitur
Deut. xxx. **I**psa est vita tua
et longitudo dierum tuoz **J**ob.
x. **E**go veni vt vitam habeant et
abundācius habeat. **J**ob. p. **I**n
ipso erat vita et vita erat lux hōiz
h̄ ergo ē explicō lral. iuēniūt at
et alie scōz doctoz explicōes ac
comodate et bone **A**ug. ego sum
via q̄rētib? veritas iuēniētib? et
vita sū morte pueniētib? adhuc
at **A**ug. ego sū via n̄ erās q̄rētib?
b? ps. **E**rrauerūt i inuio et n̄ i via
veritas non fallens iuēniētib?
ps. **F**idel dñs i oib? v̄b̄ suis vita

indeficiens puenientib? **Lu-x** maria optima ptem elegit q no auferetur ab ea **Adhuc autē Ego sum: via: ducēs Prouer-iiij** ad ducā te p semitas eqtatis q̄s cū ingressus fueris nō artabuntur gressus tui ⁊ currēs nō habebis offendiculū: veritas: lucēs ad ingrediendū **Mala-vlt** **Vobis timētib?** nomē meū oriet sol iusticie ⁊ sanitas in p̄mis eius: vita: pascens **Joh-x** Ingredietur ⁊ egrediet ⁊ pascua inueniet: ego sum via: in exemplo **Jo-xiiij** Exēplum dedi vobis ⁊c veritas: in p̄misso p̄s. **Que p̄cedūt de labijs meis n̄ faciā irrita: vita: in p̄misso** **Rō-vi** **Stipēdia p̄cū mors gratia autē dei vita eterna.** **Huius** vie determinacōez ponit cū sbūgit (**Nēo** v̄it ad patrē) ad quē ones p aliquā viam venire intēdunt (nisi p me) ducentē sic via ducit qz nec ad cognicōez p̄ris venit nisi p me **Joh-p** **Vingetus** qui est in finu p̄ris ip̄e enarrauit **Matth-xi** **Nemo** nouit patrē nisi fili⁹ ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare similit̄ ad p̄m̄ remūerātē in vita nēo venit nisi p me ⁊ si aut dicit **Joh-x** **Ego ⁊ pat̄ vnū sum?** ⁊ per id qd̄ est in me via ⁊ visibile venit ad vitam d̄maz q̄ est in deitate p̄ris ⁊ mea **Deb-x** **Habentes** itaqz fr̄es fiduciaz in introitu scōz in sanguie xp̄i quā inciauit nobis viā nouā ⁊ viuē

tē p velamē i p carnem suā ⁊ sacerdotē magnū sup domū dei accedam? v̄o corde in plenitudine fidei (**Si cognouissetis me**) hic dat certaz terminū vie demonstracionē dices: si cognouissetis me: s̄m deitate in opib? ⁊ modo operū meoz facile cognoscē possētis (⁊ p̄m̄ meū) qui vnū in deitate meuz est (cognouissetis vtiqz) qz opa nostra indiuisa sūt sicut indiuisa ē virtus ⁊ s̄ba qua opamur **Joh-v** **Pat̄ me?** vsqz mō opatur ⁊ ego operor **Item-xiiij** **Pater** in me manens ⁊ ipse facit opa **Jō** qz filius manifestat patrē dicit **Deb-p** **Qui** cū sit splētor glorie ⁊ figura substācie ei? **Sap-vij** **Candor** lucis eterne ⁊ speculū sine macula dei maiestatis ⁊ emanacō quedā omnipotentis dei siucera ⁊ ideo nichil inq̄natum incurrit in illā. **Candor** em̄ ē lucis eterne ⁊ speculū sine macula di maiestatis ⁊ ymago bonitatis illi? ⁊ ideo p ip̄sū pater cognoscit qz per ydemptitatē eēcie vnū ē seū (**Et amodo cognoscetis euz**) accepto sp̄s̄ sancto q̄ ruelabit vobis om̄ia q̄ dixi vob **Jo-xvi** **Cum** venierit p̄clitus quē ego mittā vobis a p̄re ille v̄s̄ docebit om̄ia ⁊ sug-v-o-ō-q-di-w- **Statim** em̄ qz carnali affectu deposito accipietis sp̄s̄ sanctū. **In** spiritu autē s̄cto om̄ia ista que mō nō intelligitis cognoscetis

p̄. Cor. xiiij. Cū uenerit qđ p̄fem̄
eiacuabit qđ ex pte est. ij. Cor.
iij. Non ones reuelata facie glaz
dñi specularantes in eandē ymagi
nem transformamur a claritate
in claritatē tā p̄ a dñi spiritu (et
uidistis eū) qz me uiso h̄m cog
nitōem dētat̄is. Vidistis in eadē
uisione p̄m̄ sicut de duobz om̄i
no similibz dicit̄. Si unū istorū
duoz uidisti: uidisti et alterū et
unū uidetur i altero. qz utriusqz
est una s̄ba et una uirtus et unā
operacō que uidet esse in opere et
h̄m relacōem unus est in intelle
ctu alterius. Gen. xxiiij. Vidi do
minū facie ad faciem et sal. fa. est
am. mea. (Dicit ei philippus) hic
incipit philippi dubitacō q̄ ori
tur ex p̄cedēt̄. Dixit enī xp̄s in
solucōe p̄cedētis q̄stionis ubi
xp̄s terminū uie se demōstrauit
Qz si cognoscerēt xp̄m cognosce
rent et p̄m̄. Ideo philippus quesi
uit de p̄e sub racōe patris qz p̄r
sibi onderetur. Hec autē dubita
cō duas habz ptes scz p̄ticonē
philippi et illuminacōem dñi. p̄
ticio autē philippi duo cōtinet.
unū quidē qđ desiderabat. alterz
autē est p̄fessio que hic suffici
ebat. Dicit ergo (dñe ostēde no
bis p̄m̄) Ac si dicat ex quo di
cis p̄m̄ esse eū ad quē uadis et
in quo est terminū nr̄e b̄titudis.
(et sufficiat nobis) Ac si dicat n̄l
ult. a. querim. ij. Cor. iij. Suf

fidētia nr̄a ex deo est. p̄. Cor. xv.
Erit deus om̄ia in om̄ibz et hoc di
xit philippus. qz patrem in racōe
p̄ris non cognouit q̄uis cogno
uit deum in racōe dei et p̄ opera cri
stum deum eē cognouit. philip
pus enī sicut in p̄cedētibus dixi
mus rudis fuit et licz cognouit
deum in racōe dei. tamē nō cogno
uit sub distinctōe p̄sonaz et ideo
indigebat illuminacōe amplio
ri et illaz sicut pius doctor exhibz
sibi xp̄s. unde subditur (dicit ei
ih̄s) ad illuminacōez sue dubita
cōis: Tanto tēpe et dicit autēz
hic q̄tuor philippi redarguōez
philippi illuminacōez et ex illu
minacōe iteratā nō intelligentis
redarguōem et illuminacōis ra
cōem. Dicit ergo arguēdo philip
pū (Tanto tēpe uobiscuz sū) on
dens uobis meā et p̄ris opacōez
et uirtutē et substāciā (et) p̄ illa (n̄
cognouistis me) Ac si dicat h̄m̄
nū est ualde qz qui uidz me uidz
et p̄m̄ meū sicut iā atē dicitur ē
Et ideo mirū est qz hoc tociens a
me auditū nō cognouistis. Cau
sa autē huius qz tanto tempe p̄fe
cte nō cognouit eū tāgit. Lu. xiiij.
Oculi eoz tenebātur ne eū cog
noscerēt. id autē q̄ tenebant fuit
uelamē carnis et infirmitatis q̄
semper cogitare et dubitare coge
bantur. qz et si petr̄ aliquē eāam
p̄ se confitebatur et pro alijs di
cens. Tu es xp̄us filius dei uiuī.

Matth. xvi. tamē itēz ppter infirmitatē carnis r̄sorbebat ad fidi modicitatē. Et ppter illam carnis assumptā infirmitatē semp p atrē meliorē filio credebāt. et ideo vt dicit **Glō.** Nec filiuꝝ p̄f̄cē cog nouerūt qz in dei natura filii est equalis p̄r̄. et ideo qui p̄r̄m filio meliorē credit nec filiū cognouit eē filium p̄ naturā. s̄ abrahāz p̄fecte cognouit de quo dicit **Gen. xviii.** tres vidi et vnū adorauī. s̄ qz hoc exp̄ssit̄ oñsum est philippo q̄ abrahāe et ideo est rephensio ne dign⁹ qz non cognouit (**Philippe qui videt me**) p̄ opera eē dei (**videt et p̄r̄m**) qz deus incōcabile ē nōm̄ et deitatis natura n̄li nisi vni s̄m s̄bam conueniēs et iō qui cognouit deitātē in filio cognouit eam in p̄r̄. qz pater et filii vnū sunt in natura sic dictū est et notatū sup̄ius supra. vij. capi. s̄ autē visio est ex reflectōe intellectu sup̄ sensū. qz sensui patebāt opera intellectu ex equalitatibus et quātitatibus et modis operū distribuebat in ipso vtutē dīnaz. Et cū vtus infinita nō possit ali cui cōicari creature. p̄ hoc oñdit̄ qz in ipō erat in potētia dīna et s̄stantiā dīna. In hoc autē qz missus est et om̄is missus ab aliquo mittit̄ et sic mittētis intelligitur p̄sona et tamē natura mittētis n̄ pot̄ eē in missio nisi per generacōnē intelligit̄ qz mittēs ē pater et

ista est cōsequētia ex cōtēxione sermonis q̄ videt filium discreta cognicōne videt et p̄r̄m **Joh. viij.** Si me sciretis et patrem meum forsitā sciretis. Aliter autē visione corporali pater videri nō pot̄ vn̄ p̄. **Thi. vlt.** Quē null⁹ hōim vidit s̄ nec videre pot̄ **Exod. xxxiij.** Nō videbit me homo et viuet. (quō tu dicis.) Tu inq̄ electus ap̄ls tot doctrinis imbutus tot miraculis cōfirmatus tot reuelacōnibus illuminatus cū sis vn⁹ de illis de quibus dixi. **Matth. xiiij.** vobis datū est nosse misteria regni dei tu ergo talis quō dicis hoc est dicere poteris. (Oñde nob̄ pater) cū to cōs tibi pater in demōstracōnibus operū ostensus sit **Jo. xvij.** Pater manifestauī nomen tuū hōmibus quos dedisti michi. Si at̄ putas qz ad sēsū p̄r̄ demōstrabilis sit: erras. qz sup̄r̄ q̄r̄to dictū **Spūs est de⁹ et q̄ adu. e. et cognoscūt in spū et veritate oportet adorare et cognoscere** **Jo. vi.** Neqz speciem eius vnq̄ vidistis neqz sermonē eius vnq̄ audistis **Ysa. liij.** Quā ymaginē ponetis michi? (Non credis qz ego) ac si dicat si nō credis. hoc mirum ē: qz ego (in patre) sic vnus nature accepte a p̄r̄e sū in p̄r̄e (q̄pi in me ē) sicut auctor dīne generacōnis michi suā naturā cōicans. Et sic soluit̄ obiectō quā quidā obiciūt qz dicūt si filius ē in p̄r̄e

et patet in filio ergo filius est in seipso
et hoc non est intelligibile quod aliquid
sit in seipso sic dicit philosophus. Patet ei
quod hoc non sequitur quod licet una et indi-
uisa natura sit per quam filius est in
patre et pater in filio. tamen modus huius
naturae illarum secundum rationem intelligendi
non est idem. filius enim in patre est per mo-
dum naturae illam a patre recipientis et
pater est in filio per modum naturae illam
per fluxum coicantis et ideo non sequitur quod
filius sit in seipso propter hoc quod est in patre
quod est in filio. quia tunc sequeretur quod fili-
us naturam illam acciperet a seipso quod
est heresis illorum quod dicebant quod idem
generat seipsum quod dicere videbat ab-
bas Joachym in libello quod in fili-
o fuit ordinatus. **Jo. xi.** Vt cogno-
scatis et credatis quia ego in patre et
pater in me est. **Joh. p.** In principio
erat verbum. hoc est sic supra expositum
est quod filius est in patre per indram sub-
stantiam (verba quae loquitur). Illuminatio
nis prohibite ponit hoc perfectam rationem
dicens. verba quae loquitur que tantum habent
effectum quod quicquid dico statim fit quod
non convenit nisi verbis dei (vobis)
ad veram utilitatem expressam et a vobis
audita per se. Audiunt verba mea et
(A meipso non loquitur) private quia sic
effectum non habent (pater autem in me ma-
net) per substantiam (ipse) ut auctor (fa-
cit opera) in me sic est indivisa
natura. ita indivisa est operatio. **Jo. v.**
Opera quae ego facio in nomine patris mei
ipsa sunt quae testimonium prohibet de
me. Et per opera patris virtus et con-

scientia et sic potestis in operibus videre
patrem (non creditis) quasi dicant tu
non loquaris tamen pro te. sed pro omnibus
aliis (quia ego in patre et pater in me
est) quasi dicat mirum est. si hoc potest
totam tantam operam visam non creditis per.
Jo. v. Tres sunt qui testimonium
dant in caelo: pater. verbum et spiritus san-
ctus et haec tres unum sunt. **Jo. xvij.**
Sicut tu pater in me et ego in te et
ipsum in nobis unum sunt. (Alioquin) sup-
ple. Si non simpliciter creditis sine
alio inducente vos ad fidem (propter
opera ipsa credite) quia illa vos suf-
ficienter ad fidem inducunt. Ad intel-
lectum istorum et omnium eorum quae supra. v.
et vij. et x. et de ista doctrina dicta
sunt opera intelligere quod nulla sapientia et
nulla scientia est causa entis nisi sola
sapientia et scientia divina. Ita scilicet quod sit
causa entis universalis et quicquid
ostendit quod sua scientia est causa entis uni-
versalis ubi quicquid vult quicquid vult:
ille sufficiens sic ostendit se esse deum.
Omnis enim humana scientia causatur ab en-
te et ideo non potest esse causa entis. Co-
stat autem quod sapientia et scientia manife-
statur in verbis. quia sic dicit Damascenus.
verbum est angelus intelligentiae
et ideo quod verbum est causa entis habet a
sapientia et scientia a qua procedit. Verbum
autem christi ubi quicquid vult fuit causa en-
tis in omnibus creaturis. ego processit
a sapientia et scientia quae prima semper
causa entis est fuit et est ego ipse
deus fuit. Et ideo dixit **Jo. p.** Mea
doctrina non est mea sed est quae misit me

Et hic dicit q̄ verba efficiūt ope
ra que enā creata mutāt a cōsti
tuūt a ideo verbū esse in potesta
te. **Math. vij.** loq̄batur sicut po
testate habēs. Et sic intellcūs ser
mo scōis istius de nccitate conclu
dit id qd̄ dominus oñdit. Et con
futatur p̄fecte heresis arriana. q̄
p̄emptitatē substantie in patre
a filio eē denegauit. Attēden dū
eciā est q̄ philippus sic dicit glo
sa nō adhuc p̄fectus in fide nō i
tellexit filiū omnino simlē patri.
Et qz hoc q̄uis nō eēt mirū quia
adhuc plene nō fuit illuminat?
tū qz v̄gebat aliquñtū ad arr
ianā hēsim ideo x̄ps vt detestans
heresim futuā cōtra philippū for
titer a dure fuit inuēctus. (Amē
amen dico vobis) **Hic** tercō p̄fē
de oñdit fidei p̄tatez a p̄tatis cau
sam illi? ibi: qz ego ad patrē va
to: **In** p̄mo horū tria dicit. s. ser
monis dicēdi cōfirmacōnem. **F**i
dei in p̄tate demōstracōnem a de
mōstracōnis q̄ntitatez. **De** p̄mo
dicit: **Amē amē** dico vobis: **Du**
plicā vtens cōfirmacōne. qz fides
ē supra racōnem hōinis in via. si
cut dicit richardus a infra intel
ligenciā veritatis in patria. a sic
ex pte eciā indiget cōfirmacōne.
Job. iij. vacillātes cōfirmauerūt
sermōnes tuī a genua debilia ro
bāsti. **Rō. iij.** Confirmatus est
fide plenissimē sciens. qz quecumqz
promisit ei deus potens ē facere.

(Qui credit in me) hoc ē fidei de
uocōne assencēs mee veritati ten
dit in me. **Joh. vij.** Qui credit i
me sicut dicit scriptura. flumina
de ventre eius fluēt aque viue. **H**
autem dixit de spū que accepturi
erāt credētes in eū. **Spūs** autez
deus acceptus mirabiliū opator
ē a hoc ē (Opa q̄ ego facio a ipse
faciet) hoc ē eundez spiritū habe
bit ad opandum que ego facio.
a ipē faciet ea q̄ciens vtile iudica
bit. **Marc. vl.** **Sig** eos q̄ in me
credūt hoc sequēt. **In** noie meo
demonia eiciēt linguis loq̄ntur
nouis serpētes tollent a si. m. q.
b. n. e. n. **Mich. iij.** Dabo p̄digia
in celo surfū a signa in terra deoz
sū. **Deb. ij.** Ab hīs q̄ audierūt
in nos cōfirmata ē contestate deo
signis a portētis a varijs virtu
tibus a spūssancti distribuōni
bus s̄m suā volūtatez. **Sed** hic
q̄rtur vtrū hoc intelligitur de dei
demōstracōne fidei formate vel in
formis. **Videtur** qz nō primo mō
qz multi fecerūt signa q̄ non ha
buerūt nisi fidē informē sicut ha
betur **Math. vij.** **Nōne** in nomi
ne tuo p̄phauimus? a in nomie
tuo demonia eiecimus? a ego cōfi
tebor illis qz nunq̄ noui eos. **S**i
autē de fide informi intelligit. **H**
videt incōueniēs. qz p̄ illā nō in
habitat spūssanctus in nobis cū
tamē ipse sit mirabiliū opator si
cut sup̄ dixim? **Ad** hoc dicēdū

Mar. ix. Nichil impossibile cre
dētī et hinc est q̄ r̄darguit mag
dalenā **Joh. xx.** Noli me tangē
nondū enī as. ad pa. m. **Exaltacō**
enī fidei mirabiliū impetrat opera
cōem. p̄s. **Accedat** homo ad cor
altū et exaltabitur de? : vado ad
pr̄z (Et q̄d cūq; p̄deritis pr̄z
in noīe meo hoc faciā) **Petit** ei
pat̄ et xp̄us faciet. dicit enī: q̄d cū
q; nō enī est de petibilib? eccl̄az si
bonū est q̄d petitur nisi sit de p̄ti
nentib? ad salutē. nō enī in noīe
xp̄i hoc ē in notamie petit nisi nō
xp̄i in petito exp̄mat. **Hoc** autē
et in fide et ad salutē petitur qz cri
st? salutē opatur sicut et il̄s sal
uator interpretatur. **Math. vij.** pe
tite et accipietis q̄rite et inuicietis
pullate et aperiet vobis. p̄s. **Hic**
b̄ndicā te in vita mea et in nomi
ne tuo leuabo man? meas. **In** no
mine enī xp̄i om̄ia impetrātur dū
nota nomis xp̄i et in petente et in
petito demonstrat. **Et** hui? causa
dicit **Joh. xij.** pater amat filiū
et om̄ia dedit ei in man? et iō vbi
cūq; est nota filij in petēte et i pe
tito illd statū facit fili? accepta a
pr̄ptate **Joh. xi.** Ego sciebā qz
semp me audis. **Heb. v.** In om̄i
b? exauditus ē p̄ sua reuerenciā
(vt glorificet̄ pat̄ in filio) hoc ē
vt gloriosus appaēat in filio pa
ter qz in ipso om̄ium bonorū dan
dorū nobis est autoritas. **Jac. i.**
Oē datū optimū et oīe donum p̄

fectum defursū ē descendēs a pr̄e
luminū et vñ dicit **Act. iij.** De?
glorie glorificauit filiū suū ih̄esū
Gloriosus enī apparet p̄ i filio
qm̄ ad inuocacōez nomis eius o
m̄ia cōcedit. qz tūc apparet qz oia
q̄ fecit fili? ad gloriā p̄is p̄fecit
et in nullo cōtrari? fuit eidez. **Ysa.**
xxi. Oēz gloriā dom? p̄is eius su
spendā sup eum. **Math. v.** Glo
ficent pr̄z vestz qui in celis est
Ex om̄ib? ergo h̄is q̄si cōcludēdo
dicit (Si q̄d p̄deritis pr̄em me
um in nomie meo hoc faciā) **Ysa.**
lvij. Tūc inuocabis et dñs exau
diēt scz qm̄ nota nomis mei in te
relucz et in petito. **Iher. xxix.** In
uocabitis me et ego exaudia vos
Johel. ij. Omnis q̄cūq; inuoca
uerit nomē dñi saluus erit. sic er
go oñditur potēcia fidei p̄fecte et
vive (Si diligitis me) **In** capi
tulo isto toto intēdit cōsolarī di
scipulos ne in fide p̄pter trāsitum
suū ab eis vacillēt et hoc q̄dem fe
cit in p̄ncipio capituli. s̄ interpo
sitis paucis de illuminacōe dubi
orū fecerat quādam digressiōnē
et illa digressiōe iam exposita re
uertit ad p̄positū et oñdit iteruz
cōsolacōez. qz p̄ fidem opantem
tē p̄ dilectōez p̄fectum robur ac
cipiūt seq̄ndo xp̄m. **Diuiditur** at
hoc ps̄ in duas p̄tes. **In** q̄z p̄ria
ostendit robur et cōsolacōez quā
accipiunt p̄ fidē opantē p̄ dilecti
onē. **In** secunda autem redit ad

pricipiū qđ intēdit et oñdit qđ ex
hoc dñt magnā s̄ vacillacōez fu
am acāpe s̄forōem ibi: **Nō** tur
bet cor vřz neqz formidz: adhuc
p̄or hāz in duas diuidit ptes. i
qz p̄ma oñdit qđ ex fide opāte
p dilectōez ad seqñdū xp̄z s̄forā
nis acāpiūt. s̄ qz vna s̄forōnū
ē qđ talis credētibz maifestat seip
sū et de hoc iudas dubitauit iō in
scđa pte de hoc iude illūinat du
bitacōez ibi: dicit ei iudas nō il
le scariothis: **Adhuc** p̄or hāz i
duas s̄diuidit. **In** qz p̄ria dic
s̄fortācia eū qđ hēt fide p dilectō
nē. **In** scđa at p̄mit signū ei? qui
talē fide hēt in ip̄sū ibi: qđ hēt mā
data mea: **Adhuc** p̄or hāz hēt
q̄tuor paginatos. p̄mo em̄ p̄it
p̄ceptū credeti in eū fide illa qđ p
dilectōem opat. secundo p̄cliti
p̄mittit solacōez ibi: **Et** ego ro
gabo: terco p̄ suū reditū itez pro
mittit solacōez ibi: nō elinquā:
q̄rto secretoz p̄t hoc p̄mittit re
uelacōez ibi: i illo ego die: dicit er
go: si diligitis me: ac si dicat. di
xi vob̄ qđ si creditis i deū et in me
credite. hoc at̄ fieri nō p̄t n̄ p̄ fide
qđ p dilectōez opat. si at̄ sic p di
lectōez veritatis: diligitis me: di
ligeti ei n̄ ē difficile. **Gen̄. xxix. vi**
debant ei ei dies pauci p̄ amois
magtudinē q̄ntūcuqz ei laboriosi
fuit dies amor nō sēt̄ ergo cū p
bacō dilectōis sit exhibicō opis
Caitas eivt dicit greḡ. maḡ opa

tur si ē. si at̄ rēnuīt opari caritas
nō ē. ergo si diligitis me (māda
ta mea suate) mādatū ei? suat
qm̄ ope iplet. **ij. Jo. p̄. hoc** ē car
tas vt abulem? s̄m ei? mandata.
Dei. xi. Ama deū tuū et ob. man.
ei? atqz iudicia. **p̄. Jo. v. h** ē car
tas dei in vobis vt in an. ei? cust.
et in mādata ei? ḡuia n̄ sūt. p̄ria ei
maxia mādata vt d̄: math̄. xxij.
Diligēs dñm deū tuū ex to. corde
tu. et ex to. a. tua et ex to. mē. tua
et p̄ximū tuū sic teip̄sū. hoc em̄ si
seruant lex iplet. **Rō. xij. Pleitu**
to legis ē dilectio (et ego rogabo
p̄rēz) ecce hic sic diligeti p̄mitti
tur solacō ex dono sp̄sū. **Et** di
cunt h̄ duo. scz descriptō sp̄sū cō
solātis et maifestacō s̄m̄p̄i? non
mūdo s̄ eis qđ acāpiūt. descript
at̄ p̄ q̄nqz. scz p̄ datē. p̄ opacōez
p̄ māsiōez. p̄ naturā et p̄ illūinad
onē. de dante at̄ duo inuit. scz ipe
tiatē. h̄ ei qđ dāmo dat ad datē per
autoritatē. dicit ego: ego rogabo
ego qđ s̄m̄ qđ h̄. qz s̄m̄ qđ deus
ego do et rogor cū p̄rē. **Joh̄. xvij.**
Nūc at̄ p̄ eis rogo n̄ p̄ mundo ro
go. s̄ h̄ cē vide ē qđ d̄. **Jo. xvi.**
nō dico qz ego rogabo p̄rēz p̄ v
bis. ip̄e ei p̄r amat vos. **Ad** hoc
aūt d̄ qđ licz rogz p̄ nob̄ s̄m̄ qđ
h̄ nō tñ d̄. rogaē ita qđ p̄ab? fle
dat p̄rē ad hoc qđ faciat id qđ
ex affai p̄p̄o facē n̄ cogitauit. qz
p̄r ex affai p̄p̄o sic in filiū creden
tes diligit et hoc est quod dicit.

Non dico q̄ ego rogabo patres
de vobis: q̄ non est op̄ q̄ p se
patus est facere et ideo nō est cō
trarium. **V**ic ergo rogat eū q̄ ex
affectu p̄prio patus est facere di
lectorib? filij quicq̄d petunt. sic
ergo q̄n oracō filij cōcordat affe
ctui p̄ris certa est exaudiciō: pa
trem: ego rogo qui pater: nō affe
ctu vos diligit et libēter p̄ omib?
illis qui ad formā filiorū in sp̄ri
tu adop̄cōis formati sūt exaudit.
Sap̄. xvi. Substantia tua em̄
dulcedinē tuā quā in filios hēs
ōndebas. (Et alium p̄clituz da
bit vobis). In hoc notat q̄ p̄mo
dedit filiū in p̄clitū hoc ē aduo
catū et solatorē. Aduocatum ut
patrocinet in causa n̄ra apud iu
dicem deū solatorē vt solare
tur in p̄ssura mūdi et tormētōruz.
De p̄mo h̄z dicit p̄. Joh. ij. Ad
uocatū habem? apud deū p̄rēz
il̄m xp̄m iustum et ip̄e est p̄p̄cia
ciō p̄ p̄ctis n̄ris p̄. Joh. iij. et he
bre. ix. Qui ingressus ē in ip̄suz
celum ad interpellandū p̄ nob̄.
Rō. viij. Qui est ad dexterā dei q̄
etiam interpellat p̄ nobis. **De cō
solacōe vero dicit P̄sa. lxi.** Vt cō
solarer ōnes lugētes et ponerem
solacōem lugētibus syon et da
rez eis coronā p̄ cinere. oleū gau
dij p̄ luctu. palliū laudis p̄ sp̄ri
tu meroris. sic ergo xp̄us fuit n̄r
p̄clitus. Alius autē p̄clitus ē
sp̄s sanct? qui etiā aduocat et cō

solatur. aduocati em̄ officium ē
triplex scz postulare iudicē. loq̄
p̄ reo accusato et arguere de deli
ctis. **De p̄mo dicit Rō. viij.** Sp̄s
p̄ nob̄ postulat gemitib? ienar
tabilib? hoc est docet nos postula
re. **De secūdo dicit Math. x.** Nō
em̄ vos estis q̄ loquimī s̄ sp̄rit?
p̄ris vestri q̄ loquitur in vobis.
De tercō Joh. xvi. Cum venierit
p̄clitus quē ego mittā vobis a
patre ille arguet mūdum de pec
cato et de iudiciō et de iusticia. Est
autē hic obiectio q̄ p̄clitus si
ue aduocat? mediator ē inter iu
dicem et iudicandū. sp̄s autē s̄c̄
ctus nō est mediator s̄ filij? **Ad
hoc autē dicendū q̄ aliud est me
diare et aliud ē esse mediatorez.**
**Mediare em̄ est subuenire et in
tus cedere et generalit̄ mediatio
nis actū exercere et hoc mō bene
mediat sp̄s sanctus sicut patuit in
autoritatib? inductis. Mediato
rē autē cō est p̄sonam mediātez
et in medio existētem h̄re et hoc n̄
venit nisi filio. q̄ ille per duas
q̄s habet naturas manū mittit ī
āb̄obus p̄. **Thi. ij.** Mediator dei
et hominū homo xp̄s il̄s. Dabit
vobis gratis. q̄a hoc datur qd̄
gr̄tis datur. **Ezech. xxxvi.** Dabo
vobis sp̄m̄ nouū. **Rūi. xi.** Tollā
de sp̄u tuo et dabo. **lxx. viis. Lu.
xi.** Pater vester celestis dabit sp̄i
ritū bonū petētibus se (vt mane
at vobiscū) sociāter et p̄ vobis**

cognitioe apta nec scit eum cogit
one p signa **Joh. iij.** Spūs ubi
vult spirat et vocē eius audis et
nescis vñ veniat aut quo vadat
Apoca. xix. h̄ neq; si spūs sanctus ē
audiūm? et similit̄ ille qui nat⁹
est ex spū et spūalis a mūdo non
cognoscat p̄. **Cor. ij.** Spūal̄ hō
iudicat om̄ia et ipse a nemine iu
dicat̄. Et ibidē. que sūt dei nemo
nouit nisi spūs dei (vos autē) spi
rituales (cognoscetis eū) p op̄a
cōnes et signa et p cōsciencie infor
mationē et hui⁹ racionē dicit paulus
p̄. **Cor. ij.** Nos non spm̄ huius
mūdi accepim⁹? h̄ spm̄ qui ex dō
est vt sciam⁹? q̄ a deo donata sunt
nob̄. Est autē obiectio de hoc qd̄
dicit̄ **Eccl. ix.** Quis nemo scit vtz
odio vel amore dign⁹ sit ergo vi
detur qd̄ nemo scit vtz habeat spi
ritū factum. Adhuc p̄. **Cor. iij.**
Nichil michi cōsciū sum h̄ non
in hoc iustificat⁹ sum. videtur er
go qd̄ si etiā nichil mali dicet no
bis cōsciencia nō ppter hoc sit cer
tum de nostra salute vel iustifica
cōne. Ad hoc dicendū qd̄ p certo
spūs sanctus cognoscat in nobis p
suas op̄acōes q̄ sunt credē sp̄era
re et diligere et pphetare et h̄mōi.
h̄ nescitur vtz h̄mōi op̄acōnes
sint gr̄e gratis date vel gratuz fa
cientis. q̄ iste gr̄acie frequēter in
similib⁹ actib⁹ demonstrat̄ et iō
nescitur vtrū aliquis amore vel
odio dign⁹ sit. pōt tamē ex h̄mōi

si assit excusans a p̄dō cōsciencia
vehemēter p̄sumi qd̄ sit aliq̄s in
statu salutis. Ad p̄mū ego obie
ctū dicendū est qd̄ nō ē idem in se
habitare spm̄ sanctū et eē dignuz
amore siue vita eterna. qz sp̄iri
tū sanctus scitur frequēter in eē per
gr̄aciā gratis datā vt dictū est.
Ad aliud dicendū qd̄ vtrū est qd̄
si nō replendat cōsciencia: signū
est qd̄ aliq̄s sit dignus amore. h̄
est signū fallibile ppter similitu
dinē multā gr̄e gr̄tis date ad gr̄
ciā gratū facientē qñ vtraq; gr̄
cia accipit ad similes act⁹? h̄c cre
dere ex fide informi et credere ex
fide formata et sperare ex spe info
mi et spe for̄ta et diligere ex amore
naturali et caritate. qualit̄ autem
cognoscat ostendit cū dicit (Quia
apud vos manebit) requiescens
nō distract⁹. manebit autē in gr̄
cia p̄ueniēte et op̄ate que ē in af
fect⁹ informacōe (et in vob̄ erit)
in gr̄cia subsequēte et coopante
hoc est in illa q̄ elicit op̄acōnes
meritorū et cōfortat cōtra tempta
cōes infurgētes. dicit em̄ **Aug⁹.**
qd̄ p̄uenit vt velim⁹? et subsequit̄
ne frustra velim⁹? p̄s. Misericor
dia eius p̄ueniet me et misericor
dia eius subsequitur me om̄ib⁹ di
ebus vite mee. op̄ando em̄ et pre
ueniēdo facit gr̄aciā intus et subse
quendo et coopando exercz gr̄aci
am in op̄a et victorias temptaci
onū. Et de h̄is duob⁹ dicit p̄s.

Audiā quōd loquat in me dñs
deus qm̄ loquet pacem in plebē
suaꝝ a sup̄ sanctos suos a in eos
qui auertuntur ad cor a hoc qui
de facit manendo per cōsciēcie in
formaōem **Et alibi dicit. Qui**
coꝛet in manus meas ad preliū et
digitos meos ad bellū qd̄ facit
p̄ exercitiū bonoz operum contra
impugnacōes vicōrum (**Nō re**
linquā vos) **Aliā** hic ostēdit ta
liter credentibus cōfortacōem si
ue promittit a hoc p̄ siup̄sius p̄
missam visitaōem. **In secūdo mū**
do negat hanc glorie sue visiōem
Tercō cōsolatur suos p̄ sui visus
salutarem cōsolacōem **Dicit** ego
Nō relinquā vos (orphanos)
hoc est pupillos. qz pupill⁹ est
qui nō hēt patrē ac si dicat **Ego**
sum vobis pater: me mortuo eri
tis quasi pupilli. s̄ habete fidu
ciam dñmōdo i me credatis ego
non tm̄ cōsolabor vos p̄ sp̄m̄ san
ctum p̄missum s̄ etiā post tridu
um resurgēs: nō relinquā vos or
phanos siue pupillos **Tren. vi**
timo. Pupilli facti sumus absqz
prē matres nostre quasi vidue.
p̄s. Pupillū a viduā suscipiet h̄
est fidelem a etiāz matrē pupil
loꝝ. **p̄s. Pupillo** tu eis adiutor
(venā ad vos) apparendo post
resurrectōem **Joh. xvi. Itēz** at
videbo vos **Math. xxvi. Postq̄**
autē resurrexero p̄cedam vos in
galileam ibi me videbitis (**Ad**

huc modiciū) tempus qz tm̄ tps
eiusdē noctis a ptis diei crastine
vsqz ad nonam (a mund⁹) imū
dus (me iam nō videt) nō videt
in presēcia carnis. mō autē siue
iam dicit. qz in futuro iudicio vi
debit iudicem viuoz a mortuozū
Joh. xix. Videbunt in quē trans
fixerūt **Jam** autē hoc p̄nti tempo
re negabitur eis visio mea q̄ vo
bis exhibebit ad magnā cōsola
cionē **Joh. vii. Adhuc** modicū
vobiscū sū q̄retis me a in p̄cōve
stro moriemini **Ysa. xxvii. Tol**
lat ipius ne videat gl̄az dei (vos
autē videtis me) **Sodalib⁹** a io
cūdis oculis **Math. v. Hī** mun
do corde qm̄ ipi deū videbūt **Joh**
xlii. Auditū auris audiui te nūc
autē ocul⁹ me⁹ videt te **Lu. x. Hī**
oculi q̄ vidēt que vos videtis (qz
ego viuus) de cetero nō moritur?
Rō. vi. Xps resurgēs ex mortu
is iam nō moritur mors illi vlē
nō dñabitur **Qz** em̄ mortu⁹ ē pec
cato mortu⁹ est semel **Qz** em̄ vi
uit viuit deo **Hic** ego viuus a hāc
vitā p̄ viuentē in me hēo datatē
p̄ quā habeo potestatē ponēdi ai
mā meā a itēz sumendi eā sic di
ctuz est **Sicut** autē ego viuus (a
vos viuetis) in vltima resurrecti
one q̄uis mō viuat in gracia
a postea in gloria a in futuro cor
pore a anima gl̄osi **Jo. v. sic** pat̄
habet vitam in semetipso sic de
dit a filio habē vitā in semetipso

prime Thessal. v. Qui solus ha-
bet immortalitatem et lucem inhabitat
inaccessibile. Sic ergo: ego vi-
uo: illa vita gloriose resurrecti-
onis vobis erit causa viuendi et sic
vos viuetis. Job. am. xi. Omnis
qui viuit et credit in me non morietur
in eternum. Colocess. iij. vita vestra
abscondita est cum christo in deo. Cum
autem apparuerit christus vita vestra
et. et. ap. cum eo in gloria. Gal. ij.
Quia autem nunc uiuo in fide filii diuino
qui dilexit me et tradidit semetipsum
pro me. (In die illa) plene illumina-
tionis post resurrectionem (vos
agnoscetis) id quod modo creditis
ex uerbis meis tunc enim aperientur
sensus vestri ut intelligatis scriptu-
ras. Luce. xxij. Tunc aperuit illi
sensum ut intelligerent scripturas
cognoscetis autem per fidei illumina-
tionem quam modo creditis per fidei in enig-
mate obscuritatis existentem. plene
autem et per spiritum et specie cognosce-
tis quando perficietur unio uestra ad
me in gloria. quam nunc inchoata est in
gratia. tunc enim fiet quod dicitur. i.
Cor. iij. et uisum dominus qui et illumina-
bit abscondita tenebrarum et mani-
festabit consilia cordium. et tunc laus
erit uniuersis a deo. et hoc est cogno-
scetis quod modo queritis (quod ego in
patre meo sum) per eandem indiffe-
rentiam quam habeo cum ipso. a quo
sum per substantialem generationem.
Ideo enim dictum est Johis. i. unigenitus
qui est in sinu patris ipse enar-

auit. Essentia enim patris per hoc quod
ego sum ab ipso non diuiditur. Omne
enim quod est ab alio per exitum illum di-
uiditur. aut diuiditur per materiaz
diuisam sicut filius hominis a patre
hominis. aut diuiditur per specificam
differentiam sicut diuiditur genus
suum esse in speciebus. neutrum autem po-
test cadere in diuinitatem naturam propter
simplicitatem ipsius et ideo et in me
et in ipso substantia sicut se et sicut esse
substantialia manent indiuisa quous
ego floream et procedam ab ipso
in esse personali. sicut uerbum floret
ex intellectu uniuersaliter agente. ideo
tamen sum in substantia cum ipso si-
cut supradictum est super illud. In
principio erat uerbum: sic ergo co-
gnoscetis me esse in patre meo. quod
et per hoc tangitur unitas essentialis
et distinctio personalis. (Et uos in
me) esse cognoscetis. Glosa sic pal-
mes in uite. quod sic ex radice ex me-
trahitis et gratie nutrimentum et ope-
rationis et fructificationis uirtute.
Joh. xv. Sicut palmes non po-
test facere fructum nisi manserint in ui-
te. Ita et uos non in me manseritis.
In hac quodam uisitacione fides inuigil-
at spes infigit. et caritas conglutina-
to unit et insertus in uite palmes
focus radialis et humoris et uitis
efficitur. Act. xvij. In ipso uiui-
mus mouemur et sumus. (Et ego in
uobis) per gratiam inhabitans et per
uirtute operans. Iher. xij. Tu au-
tem in nobis es domine et nomen

factū tuū inuocatiū ē sup nos ne
dere. n. do. de. nr. ij. **Coz. xiiij.** An
expimētū q̄ritis ei? q̄ i me lo. cri.
qui in vobis nō infirmitur. ōmia ez
go extūc cognoscetis (q̄ hēt mā
dāta mea) pōit hic signū ei? q̄
talē habz fidez q̄ p dilectōez ope
ratur q̄ in tot a tātis cōfortatur
a cōsolat a diāt hic duo. pōit ei
hic signū a scdo oñdit miracū
bō q̄ a deo cōsequit merito tal' fi
dei a caritatis. diāt ergo: q̄ habz
mādata mea: hoc est p̄cepta mā
nu mea data q̄cūqz hz in memo
ria nō solū vōs. s̄ eāz q̄cūqz cre
diderit p vōs a sic hēt in memo
ria mādata (a hūat ea) In ope
hoc ē ita mēorat vt seruet in ope
re. vel qui hēt faciēdo a seruat per
seuerādo. vel q̄ habz sermōea ser
uat in facti? siue in morib? . vel q̄
habz audiēdo a seruat faciēdo. de
p̄mo loz dī: **Lu. xij.** seru? sciens
volūtātē dñi sui a nō fa. pla. va.
mul. a econūso. p̄s. **Intellāis bo
nus ōni. fa. eū.** De secūda expōsi
cōe diāt **Math. xxiiij.** a **math. x.**
q̄ p̄seuerauerit vsqz in finē hic
salu? erit **Heb. xij.** In disciplina
p̄seuerate se vobis tāq̄ filiis of
fert deus **De tercia Ad. p.** Cepit
ihesus facere a docē **Mathei. v.**
**Qui fecerit a docuerit hic mag.
vo. in reg. celo.** De vltio diāt **Ja
cobi p.** Qui audito: ē verbi a nō
factor p̄pabitur viro cōsideranti
vultū necitatis siue in speculo et

abijt a statū oblitus ē qualis fu
erit. Et ibidē nō auditores legis
tm̄ s̄ a factores iustificabuntur.
(h) ergo talis tali signo descrip
tus (est qui diligit me) opē a
veritate a nō lingua a verbo tm̄.
p̄s. **Iusticia illi? in filios filiorū**
hñs q̄ seruāt testamētū ei? a me
mores sūt mādatoz ip̄si? ad fa
ciēdū ea. **Ali? em̄ dī illud Ysaie
xxix.** **Appropinqt p̄pls iste ore
su. a la. s. g. m. coz** at ip̄oz lōge ē
a me p̄. **Jo. iij.** Nō diligam? ver
bo neqz lingua s̄ a ope a veritate
(Qui at diligit me). tāgit ea q̄
ab ip̄so recipit talit' diligēs a sūt
tria scz dilectō p̄ris. dilectō filij
a filij manifestatio. **De p̄rio dic**
(diliget a p̄re meo) h̄ autez dile
ctio ē i spū adp̄cōis quē acapit
a p̄re p quē format in filiu? a h̄
redē tanti p̄ris ista eodē **Jo. xiiij.**
**P̄i me? diligit eū a ad eū reme
m? a māsiōnē apud eū faciēd?**
a iteo hoc diāt qz p̄r a fili? inse
pabili? diligit **Deu. xxxij.** dile
xit p̄plos oēs sc̄i eius i māu eius
sūt **Osee. xiiij.** diligā eos sponta
nee qm̄ ausus ē furor me? ab eis
(a ego diligā eū) ecce secūdū re
fert ad effcū grē redēp̄cōis quē
i ip̄sū deruat fili? **Eph. 3.** scire eē
supeminētē scie caritatē xp̄i vt i
pleamī i oēs pleitudinē dei **Apo.
p.** qui dilexit nos a lauit nos a
p̄ctis nr̄is in sanguie suo (a māi
festabo ei meip̄sū) terciū ē **Glosa**

hec visio est merces fidei est tam
solatoria manifestatio in ap
paritione post resurrectionem edifi
catoria in mente per illuminacionem
Glosa in beatitudine per aptam vi
sionem De prima dicit Job. xx. Ga
uisi sunt discipuli viso domino sic co
solatus est symeon viso salutar
corpaler Lu. ij. Viderunt oculi
mei salutare tuum De secunda dicit
in psal. Qui sedes super cherubim
manifestare contra beniamin ef
fraym et manasse hoc est coram pre
latis qui per effraym et reges de ef
fraym in regno decem tribuum reg
nabunt et coram religiosi qui per fili
um dextre beniamin accipiuntur
quod dextre hoc eternis intendunt et
per diotis simplicibus fidelibus qui per
manassen accipiuntur qui frequenter
spiritualium obliuiscuntur propter ter
renorum sollicitudines De tercia ma
nifestatione dicit per Job. ij. Simi
les ei erunt et videbunt eum sicut
ti est (Dicit ei iudas) hic tangitur
illuminatio ad interrogacionem iu
de apostoli quod dicit dominus quod apo
stolis et non alijs dominus erat manife
standus nesciens iudas dispositio
nem gloriosi corporis quod se visibile
exhibere quibus vult et apud eos quibus
manifestari non vult remanet
inuisibile: quod tangit quod sit huius rei
causa Diuidit autem hec psalmus in du
as partes in quarum prima ponitur quod
stio in secunda autem questionis illu
minatio dicit ergo dicit ei iudas

apostolus: Et distinguit a predicto
sicut quod dicit (Non ille scariothis)
sed vero nomine iudas qui in confessi
one et glorificatione nominis christi re
mansit Gen. xlix. Iuda te lauda
bunt fratres tui (Domine quid factum
est) circa te cum vero modo nobis et
alijs fratribus visibilis (quod te manifesta
turus es nobis) tibi adherentibus
(et non mundo) Dixisti ei adhuc mo
dicum et mundum me iam non videt vos
autem videbitis me quod ergo uiuo et
vos uiuetis. Querit autem iudas
per se et omnibus alijs quod talis gloria
adhuc erat eis incognita Causa
autem huius dicitur fuit Math. xii.
vobis datum est nosse misterium
regni dei ceteris autem in parabolis
sicut ipsi de hoc non stulerunt (Rendit
illis et dixit ei) Dic incipit secun
da pars et diuidit in tres partes In
quarum prima ostenditur quod tota cau
sa est in dilectione que discernit gen
tem sanctam a non sancta In secun
da dicit huius rei proprius reuelato
rem et perfectorem esse spiritum sanctum
tandem ibi: Hec locutus sum vobis: In tercia
ostendit quod illo adueniente sui veni
ent ad pacem cordis et nulla dubi
tatione vel perturbatione amplius in qua
etabuntur ibi: pacem relinquo vobis
In prima hanc dicitur quod quatuor in
quorum primo ostendit quod caritas est causa
distinctiois inter eos quibus manifestat
et non manifestat in secun
do tangit modum manifestationis
in tercio dicit causam ex parte eorum

quibus non manifestat. In quinto ostendit rationem quare pater secum manifestatus. Dicit ergo (si quis diligit me) Conuictio ad diuina notat caritatem et dignitatem christi diligenti cum Matheo. xx. Multi sunt uocati pauci uero electi: diligit: hoc est dilectione in me transit. Cantu. iij. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Iherem. xx. Factus est in corde meo quasi ignis estuans claususque in ossibus meis et defecit ferre non sustinens (sermões meus seruat) hoc est mandata ad faciendum ea sicut supra dictum est. Sermones enim seruat qui meditando intelligit et afficiendo circa ipsum diligit et opere exemplum ostendit et alium ad idem faciendum inducit. Deut. vi. Erunt uerba istae que ego precipio tibi hodie in corde tuo et narrabis ea filiis tuis et ligabis ea quasi signum in manu tua. Proverb. vi. Liga ea in corde tuo iugiter et circumda guttur tuo scilicet ad loquendum cum eis et cum ambulaueris gradietur tecum supple in profectu. Ysa. xliij. Iste dicit domini ego sum et ille uocabit in nomine iacob et ille scribet manum suam domino. Dicit autem confessio oris et inuocabit affectione uoluntatis et scribet caractere operis (et pater me?) Tangit modum manifestationis et dicit tria motuum ad manifestationem: manifestandi ad aduentum et manifestati manifestationem

De primo dicit: pater meus (diligentem eum) propter me et hoc dilectio mouebit ad manifestandum se illi. Ioh. xvi. Ipse pater amat uos quia uos me amastis. Ioh. iij. Sic deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret. Iherem. xxxi. In caritate perpetua dilexi te (et ad eum ueniam?) ego et pater et tangit aduentum manifestationis. Gen. xvij. Si inueni gratiam in oculis tuis ne transeas seruum tuum et hoc est in spiritu sancto et gratia et ideo spiritus sanctus eadem uenit. Gen. xix. Obsecro domini declinate in domum pueri uiri et manete ibi. Et hoc est historia de apparitione trinitatis (et manifestationis) gratia non transeunte christum ad nos (apud eum faciemus) et in gratia et gloria. ij. Cor. vi. Inhabitabo in eis et iam bulabo et ero illorum dominus et ipsi erunt michi populus. ps. Etenim non credentes tamen credentes inhabitare domini deum. ps. hec requies mea etc. Eze. xliij. locus solis mei et locus scabelli pedum meorum ubi habitabo in medio filiorum israel (qui non diligit me) causa iam habere ego non diligam eum et ita non manifestabo meipsum ei quia ille est inimicus meus? (sermões meos non seruat) ps. Projecisti sermones meos retro sicut cum adulteris portionem tuam ponebas. Iherem. v. preterierunt sermones meos pessime et non ad gaudium mee manifestationis

nunquā admittetur et hoc signatum
est **Gen. xlv.** ubi ioseph precepit
ut cuncti egypti foras eiceretur et
nullus interesset alienus agnicōi mu-
tue (Et sermonē quē audistis nō
est me?) puate a prē exclusa per-
sona prīs Et tūgit hic racōez qre
cum iudas nō peteret nisi de filij
manifestacōe xps adiecit etiam
de manifestacōe prīs dicens: et ser-
monē quē audistis nō est me?
q̄ instruit ad fidē et erigit ad spē
et accēdit ad dilectōez: nō est me-
us: exclusa psona prīs **Joh. iij.**
Quē misit de? verba dei loquit.
p̄ Pet. iij. Si q̄s loquit quasi
sermōes dei **Jo. vij.** Mea doctri-
na nō est mea (s̄ ei? qui misit me
prīs) **Joh. viij.** Quare loquelā
meā nō cognoscitis ego ei ex dō
p̄ dii et veni. **Ite. xij.** Ex me ipso
nō sum locutus s̄ q̄ misit me pa-
ter ille mādātū dedit michi qd
dicam aut qd loquar. (Voc lo-
cut? hū vobis apd̄ vos manēs.)
sū p̄nciam carnis. Et incipit h̄
secūda ps in qua dicit hui? mai-
festacōis p̄fectōez pactitum Et
dicit hic duo. facit enī p̄mo intē-
cionē doctrinē sue. secūdo dicit qd
illuminator ad illā plene intelli-
gendā erat mittēdus a p̄re pacti-
tus Dicit ergo hec omia q̄ audi-
stis: locutus sū vobis: copalitez
ore ad os loquīs **Rui. xij.** et **Exo-
di. xxxij.** Loq̄batur ore ad os lo-
quīs sicut solet loqui hō ad am-

cū suum **Ysa. l.** Mane erigit mi-
chi aurē vt audiā cū quasi magi-
strū: apud vos manēs: in p̄nciā
carnis **Baruch. iij.** In terris vi-
sus est et cū hōmib? cōuersatus ē
Joh. p̄. Verbū caro factuz est et
habitauit in nob? (pactit? autē
spūssand?) tangit hic tria. nom-
autore et doctrinā. nomē autē du-
plex. pactitus est aduocat? - q̄a
aduocat p nobis et cōsolat nos.
De p̄mo dicit **Lu. xxi.** O ab vob
os et sapienciā cui nō poterūt resi-
stere ones aduersarij vestri. De
cōsolacōe autē dicit. **ij. Cor. p̄rio**
Qui cōsolat nos in omi tribula-
cōe nā. **Secūdo** nomē ē spūsscus.
spūs autē dicit quia spirat qz vi-
uificat qz illuminat qz occultus
ē et a carne et a sāguie nō p̄cipit
De p̄mo dicit **Joh. iij.** Spirit?
vbi vult spirat. spirat autē ad ḡ-
cie informacōez De viuificacōe
dicit **Joh. vi.** Spūs est q̄ viuifi-
cat De illuminacōe **Joh. xxxij.**
vt video spūs est in hōmib? et in
spiracō altissimi dat intelligēci-
am. De occultacōe **Jo. iij.** Nescis
vñ veniat rē. **Eccā. xi.** Nescis q̄
sit via spirit? - spūs adhuc dicit
qui a carne auertit **Lu. xxij.** spi-
ritus carnē et ossa nō habz s̄ sim-
plex ē et in veritate cōsistit **Joh. ā.**
ij. Spirit? est de? et eos q̄ ado-
rant cum in spū et veritate opozt
adorare. **Sāct?** autē dicitur q̄a
mund? ab omi inquinamento et

liber qz fortis qz dñis intentus
De mundicia habz qz carni qz sã
guini reluctatur. De fortitudine
qz a strario nõ vincit. De sensu
dñorũ qz legi dei consentit qz eã ope
ratur. De pmo nõ scitatis dicit
Dyo? in lib. de di. nomibus ca.
xij. **S**citatis est ab õmi inqñacõe
libera qz pfcã mundicia. De forti
tudine siue firmitate dicit qz e san
xitũ siue confirmatũ. De terco nõ
scitatis dicit apho. **Q**z scitatis est
vtus scire faciens qz ad deũ iusta
fuit qz iõ dicit. **Ysa. vi.** **S**citatis scitatis
dicit dñs de exercituz. qz scitatis dicit
triplicat iõ dicit: spũs scitatis. **T**angit
at autoritatẽ ipsi? qñ dicit (quẽ
mittit) qz p eũ qz mittit tangit auto
ritatẽ patris qz p eũ i cui? noie uerit
tangit autoritatẽ filij qz ideo dicit:
quẽ mittet (p̄ in noie meo) dicit
ergo: quẽ mittit p̄: **Gal. iij.** **M**i
sit de? spũs filij sui in corda nostrã
clamantẽ abba p̄. De noie autẽ
dicit: hec e inuocacõ nois mei. **Act.**
iiij. **N**õ e aliud nomẽ s̄b celo da
tũ hominib? in qz oportet nos saluos
fieri (ille uos docebit oia) **D**ocet
ergo ad intellcũ qz filij? docuit et
ideo dicit. **Jo. xvi.** de meo accipiet qz
annũcia. uos nõ ei p̄t de eo qd e fi
lij accipere nõ p̄cedat ab ipõ qz õne
qd e hz qz p̄t qz facit hz ab ipõ. il
lũ spũm accepisse didicisse e. qz si
aut nemo scit qz sunt hominis nõ spi
ritus hominis qz in ipso e. **I**ta eã
qz sunt dei nõ nouit nisi spũs dei

hic dicit p̄. **Cor. ij.** qz ibidẽ **S**pũs
õmi scrutat eã p̄funda dei qz iõ
eã p̄funda docet eum qz spũm dei
accepit. sic ergo: docebit õmi (qz
suggeret uobis õmi) **G**reg. nõ
dicit suggerere qz de subitus inge
rat scitacõem cũ sit equalis p̄ri qz fi
lio. s̄ qz ingerit eam de occulto.
Job. iij. **Q**uasi furtiue suscepit
auris mea uenas susurrũ eius.
vñ dicit dñs. **Matth. x.** **Q**uod au
re audistis p̄dicabitur sup tecta
(quẽcũqz dixero uobis) **D**is em
sonancia est inter p̄rem qz filiũ
qz spũm sanctum qz qd a p̄re accipi
tur qz filius p̄testatur. hoc est per
spũm ueritatis docet qz suggeritur
vñ dicit **Trenoz. p̄.** **D**e excelso misit
ignem in ossib? meis. **p̄. Joh. ij.**
Nõ est necẽ ut aliqz uos doceat.
Ipsa em uñctio docebit uos de õ
nib? (pacẽ relinquo uob) **Gl.**
iturus ad p̄rem. hec autẽ pax e
reconciliacõ ad deum quã fecit fili
us eundo ad p̄rem. **I**stud est ter
cium in quo ostendit quõ cor in
domis istis quietatur ita qz ulter
ius nichil requirit. **D**icit autem
duo. pacem relinqui qz pacẽ dai
De pmo dicit: pacẽ relinquo u
bis. **Lu. ij.** **P**ax in terra hominib?
bone uoluntatis. **Ysa. lxvi.** **E**cce de
clinabo in eã sicut flumen pacis
hoc est abundatẽ qz affluenter
(**P**acem meam do uobis) hoc e
scitacõ de cetõ tranquillitatẽ que uob
hactenus negata fuit. **Phil. iij.**

Pax dei q̄ exuperat om̄e sensuz au-
sto. **Rō. xiiij.** Nō est regnum
dei escar potus. sed iusticia et pax
et gaudiū in spūs sancto. **Hec** ē ve-
ra sciencie tranquillitas in testio-
nio spūs sancti. (Nō quō mūd?
dat) Tangit modū dandi pacē
istam. mundus autē dat extra n̄
intus. dat pacē falsā sicut eāt iu-
de fallax osculū. **Ysa. lvij.** Non ē
pax impij? dicit dñs. **Vapicēcie**
xiiij. in magno insciēcie bello vi-
uentes et tota tam magna mala
pacēz eē arbitrati sūt (ego do vo-
bis) verā pacem et vero mō dādi
qz de interi? et ad deum et ad sci-
encie q̄tē et a vobis inseparabiles
et inter bella manētes. **Eph. ij.** ip-
se est pax n̄a q̄ fecit vtiqz vnuz
P̄s. In pace in idip̄sū domia et
requiescā. **Hic** ergo p̄ fidē opān-
tem p̄ dilectōez habebitis et mai-
festacōnē et tranquillitātē dulcedi-
nis et nichil vobis deest. (Nō tur-
betur cor vestrū) **Ex** hīs om̄ibus
redit ad p̄ncipiū istius exhorta-
cōnis. **Dicit** autē in vltima pte
quāqz et p̄mittit om̄ib? exhortatio-
nē a qua inchoauit sermō em̄ di-
cēs. **Nō** turbet cor vestrum: quo-
ad veritatis intellectuz qz nō tre-
mat intellect? a fidēi veritate. **Quā**
em̄ rara et alta dicuntur ad que hō
nō potest: aliquā est turbacō intel-
lect? et querit intellect? de modo
quo fieri possit. **Lu. p̄.** Que cū au-
disset turbata est in sermōe ei?

et cogitabat q̄lis eēt ista salūta cō-
Tob. xij. Cuz hec audissent tur-
bati sūt et tremētes ceciderunt in
facies suas (neqz formidet) quo-
ad tremorē affect? ac si dicat ne-
qz ppter hoc moueami a p̄posito
cepto p̄ meam doctrinā. **Deut.**
xx. Quis est formidolosus et cor-
de pauid? vadat et reuertat i do-
mū suam ne pauere faciat corda
frat̄z suozū sicut ipse timore per-
territus ē. (Audistis qz ego dixi
vobis) Quinqz subiūgit cōsolā-
ciā q̄ turbacōez et formidīnē ex-
cludāt. **Prīmū** est qz audies et di-
ctū ē eis qz (vado) recedes nō se-
per a vobis sepandus. s̄ in p̄rio
ruersurus sū. (Et venio ad vos)
et p̄ resurrectōez et in iudicio s̄m
corp̄alem p̄nciam. **Ioh. xvi.** Ite
videte vos et gaudebit cor v̄m
Gen. xvij. Revertēs veniā ad te
i tempe isto vita comite. (Si di-
ligeretis me) secūda cōsolacō
qz si diligitis me p̄cepta quibus
vos institui seruādo (gauderetis
vtiqz) qz p̄ hoc crescit gaudiū ve-
strū (quia vado ad p̄m) apud
quē etiā s̄m humanitatē sūmuz
est gaudiū meum. vñ glō. qz hu-
mane nature congratulandū ē q̄
leuat ad dexterā patris. **Rō. xij.**
Gaudē cū gaudebit? flere cū fle-
bit? **In** hoc em̄ spes generat qz
alij leuabuntur ad bona p̄ciōra
bitudinis. **Ysa. xxxv.** Veniēt i-
syon cū laude et leticia sepiterna

erit sup capita eoz. gaudiū, et le
ticia obtinebūt. fugiet dolor et gei
t? (qz pz) et n? (maior me ē) hū
būānā ei natu.ā minor sū prē et
sū sformis vob et ido i me exalta
mi et hoc debet vob eē gaudium.
ps. Exaltare dñe i v̄tute tua et c.
Hoplari? at hāc p̄posicōez s̄ Ar
riū expoit de dimitate filij hoc mō
qz licz p̄ maior sit p̄f gnacōis
autoritatē. seq̄t tñ qz fili? non sit
minor qz gnacō s̄balis nō ē ad
minoritatē s̄ ad eq̄litatē. qz vnū
qd qz qd naturalit̄ gn̄at tale ge
nerat alterz q̄le ē ip̄sū vnū i s̄ba et
v̄tute naturali. s̄ s̄ exp̄sicō nō ē
s̄ralis s̄ p̄ci? s̄ca ē p̄ instāciaz ad
obicōez hereticā (et nūc dixi vob
bis) terciū solatoriū qz maife
stacio sue dimitatis ē qz atigēcia
de futuro p̄dicē p̄t et sic s̄f̄tur fi
des sue dimitatis et hoc ē qd dicit
et nūc dixi vob: s̄ (p̄s qz fiant)
qd nō possēz facē nisi luce dimita
ti mee eē ptate (vt cū sc̄m̄ f̄ueit)
in effcū sic p̄dixi (credatis) hoc ē
fidē s̄f̄itā h̄eatis **Jo. xii.** eadēqz
v̄ba atinent **Lu. vi.** s̄ s̄ s̄t verba
q̄ loquit̄ sum vob cū adhuc eēm
vobiscū qm̄ oportz ipleri om̄ia q̄
scripta sunt i lege moȳsi et p̄p̄tis
et psalmis de me. **S**i autem q̄ri
tur qd ē hoc qz dic̄ credatis cum
eē atē fidē habuer̄t. dō qz extūc
plemōrē receper̄t. dicit ei **Aug?**
qz fides ap̄loz cū xp̄s hoc auz eis
loq̄retur fuit p̄ua et cū moreret̄

penitus fuit nulla. **C**ū autē ea q̄
dixit c̄plerent fides eoz refecta ē
et aucta. **I**az non multa loq̄r vob
vobiscū) q̄rtum est cōsolatoriū qz
non recedit ad passionē sicut p̄
crimib? sine sponte sua vt latro
percussus. **S**ed potius innocēs
et voluntarius in quē. qz mundi
princeps manū misit cū nichil i
eo iuris haberz. **I**us suum in om̄i
bus amittere meruit et ideo cōso
lacio est de tali redempcōe. hoc ē
ergo qd dicere intēdit: **J**am nō
multa loquar vobiscū. **E**t hoc p̄
ter v̄strā imbecillitatem adhuc
multa habeo vobis dicere s̄ non
potestis portāe modo **Jo. xvi.** he
bre. v. **G**randis nobis s̄mo inf̄
pretabil̄ ad dicēdum. qz imbecil
les facti estis ad audiēdum. **V**e
nit em̄) iam in ministris malicie
sue acceptis a dō licēcia (princeps
hui? mundi) dyabol? qui habz
principatū in mundanis mūda
nam potestatē habentib? **Eph.**
vi. **N**on est nobis colluctacō ad
uersus carnē et sanguinē s̄ aduer
mundi rectores tenebrarū harūz
et tra spūalia neq̄cie in celestib?.
Vnde de dyabolo dicit **Job. xli.** ip̄e
est rex super om̄es filios superbie.
iste ergo iam venit cū suis satelli
tibus quoz dux est iudas tradi
tor (et in me non habet q̄c̄q̄) iu
ris vt ex aliquo debito paciā. s̄
paciōr ex patris obediēcia et li
bera mea caritate. quia hoc duo.

non repugnāt qz mea caritas ē
ad patris volūtatē implendā
Joh. xij. Princeps huius mundi a
cietur foras **Math. xij.** **Mar. iij.**
Lu. xi. Si foras supuenerit et i
troierit in domū fortis et alligabit
fortē et omnia vasa eius distribuet
in quibus credēbat et ita in omnibus
amittit quod habere se gaudebat
p hoc q in me solum manum ex
tēdit (h vt cognoscat mundus.)
Quintū est consolatorū qz ex q
princeps mundi nō p scelere me
punit solacio vobis debz eē. qz
ego ex voluntate patris vt vos redi
manūm patris et h ē q dicit pri
nceps in me nichil de suo inuenit
sed ideo a vobis transeo ad mor
tem: vt mundus: totus quem re
dimō: agnoscat: p fidem et grā
arū adōem (qz ego diligo patrem)
et nō sum ei mandatis et rarius
fiat michi imponūt scribe et phari
sei h pōt diligo (Et sic mandā
tū dedit michi pater) de redimē
to mundū p mortē (sic facio) vt
in q hoc totus mundus agnoscat
(furgite) **A** loco isto in quo ad
huc liber sū et fugere possem fidel
lem (Eam hinc) occurrere tū di
tori et tortoibus meis qz ego me ip
sum offerre volo **Phil. ij.** Factus
est obediēs vsqz ad mortē et p.
Pet. ij. Tradebat autē iudicanti
se iniuste **Joh. xvij.** processit ob
uias eis et dixit: quē queritis et
illi dixerūt ihesū nazarenū et dixit

si me queritis finite hōs abire **Cr**
sosto. autē lecturā variat ab ista
Ipse enim sic punctat lras: **I**n me
princeps huius mundi non habz qz
q: istud nō variat: h vt cognoscat
mundus qz ego diligo patrem et sic
mandatū dedit michi pater sic fa
cio: hic facit versū et nō variatur
a pōri expōsitiōe qz autē subdit:
furgite eam hinc: dicit eē dictū
ad aplos vt secū recederēt a loco
in quo eum speculatus fuerat ne
p ditor supuenerēs impedirz resi
dua sermōis q adhuc aplis ppo
nēda fuerant. vñ sic qrit nunq d
ne trepidauit q iudas veniēs il
luc detineat discipulos: absit. cur
ergo furgē facit: qz timebant di
scipuli. tū racōe tēporis. tū racōe
loā. ducit ergo eos in aliū locū
vbi quasi in tuto audiāt **Mag**
na enim erant audituri. lra videtur
eē cōueniētiō: p tot ergo et talia
ad fidei firmitatē discipulos est
exhortatus. **Ca. xv.**

Ego sum vitis vera et c. h
fm supius inductaz di
uisione agitur de pfecti
one caritatis et fm hoc capitulū
istud diuidit in duas ptes. **I**n
quaz pma agit de dilectōne dei.
In secūda at de dilectōe pxi ibi
Hoc est pceptū meū vt diliga
tis inuicē: pma haz pāum diui
ditur in tres ptes. **I**n qrum pri
ma p methaforaz describit q in
deo manēdo sit fructificandū. scdo